

Ljubi torej tudi ti, dragi moj mladi bralec, ki si sin slovenskih pokrajin, našo krasno slovensko domovino!

»Aljažev stolp«, ki ga vidimo tu naslikanega, je postavil neumorni župnik Jakob Aljaž iz Dovjega. Ta vam je po imenu gotovo že znan po svoji »Slovenski pesmarici«, katere II. zvezek bo izdala letos naša prekoristna družba sv. Mohorja v Celovcu.

Težko sem se ločil od tega krasnega razgleda ter se podal zopet po prejšnji poti v kočo na Kredarici. Tu se okrepcava, potem se pa podava po drugi poti v Mojstrano pri Dovjem. Ta pot je namreč bližja, čeprav bolj strma. Največ hribolazcev si izvoli to pot.

Pot je bila začetkoma precej težavna, ker drži po nekaterih sneženih poljih. Pri »Dežmanovi koči« pa se napotiva navzdol v dolino Vrata. Po triurni trudapolni hoji prideva v dolino, kjer se ustaviva nekoliko časa v »Aljaževi koči«. Težavno potovanje po strmih pobočjih in mimo smelih prepadov je končano. Od tu naprej se potuje po pašnikih in senčnatih gozdih skoro po planem. Spotoma si ogledava tudi prekrasni slap Peričnik, a uro pozneje sva v Mojstrani.

Od tu na bližnjo postajo v Dovje ter z vlakom domov! Jako zadovoljen sem se vračal. Saj sem užival krasen razgled na najvišji gori na Kranjskem na Triglavu, ter prepotoval lep del naše mile slovenske domovine.

Ako je zanimalo, ljubi mladi bralec, to potovanje tudi tebe, ti opišem drugič zopet kaj novega bodisi iz naših ali iz tujih krajev.

Za god.

„Lila, lala,
lila, lala,
jutri bo pa mamin god!“

Aj, tako je pela mala
zlatolasa Milica,
ko je pisane cvetice brala
ob potočku srebrnem . . .

„To se bode radovala
moja ljuba mamica,
ko ji bodem šopek dala
in čestitala lepó . . .“

Zmagoslav.

